Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B **DIREKTIVA 2002/92/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 9. decembra 2002

o zavarovalnem posredovanju

(UL L 9, 15.1.2003, str. 3)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014	L 173	349	12.6.2014

▼B

DIREKTIVA 2002/92/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 9. decembra 2002

o zavarovalnem posredovanju

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA–

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 47(2) in 55 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zavarovalni in pozavarovalni posredniki igrajo osrednjo vlogo pri prodaji zavarovalnih in pozavarovalnih produktov v Skupnosti.

(2) Prvi korak k lažjemu uresničevanju pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev za zavarovalne zastopnike in posrednike je bila Direktiva Sveta 77/92/EGS z dne 13. decembra 1976 o ukrepih za učinkovito izvajanje pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev v zvezi z dejavnostmi zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov (ex Skupina ISIC 630), in zlasti prehodnih ukrepih v zvezi s temi dejavnostmi ([4]).

(3) Direktiva 77/92/EGS naj bi se uporabljala do začetka veljavnosti določb, s katerimi se uskladijo nacionalna pravila o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovalnih zastopnikov in posrednikov.

([1]) UL C 29 E, 30.1.2001, str. 245.
([2]) UL C 221, 7.8.2001, str. 121.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z 14. novembra 2001 (UL C 140 E, 13.6.2002, str. 167), skupno stališče Sveta z 18. marca 2002 (UL C 145 E, 18.6.2002, str. 1) in Sklep Evropskega parlamenta z 13. junija 2002 (še neobjavljen v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 28. junija 2002.
([4]) UL L 26, 31.1.1977, str. 14. Direktiva, nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

▼B

(4) Večina držav članic je upoštevala Priporočilo Komisije 92/48/EGS z dne 18. decembra 1991 o zavarovalnih posrednikih ([1]), ki je pomagalo uskladiti nacionalne določbe o pogojih za opravljanje poklica in registraciji zavarovalnih posrednikov.

(5) Kljub temu še vedno obstajajo bistvene razlike med nacionalnimi predpisi, ki postavljajo ovire za začetek in opravljanje dejavnosti zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov na notranjem trgu. Torej je primerno, da se Direktiva 77/92/EGS nadomesti z novo.

(6) Zavarovalni in pozavarovalni posredniki bi morali uživati pravico do ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, ki sta vsebovani v Pogodbi.

(7) Nezmožnost zavarovalnih posrednikov, da bi v vsej Skupnosti prosto poslovali, ovira pravilno delovanje enotnega zavarovalniškega trga.

(8) Uskladitev nacionalnih predpisov o pogojih za opravljanje poklica in registracijo oseb, ki sprejmejo in opravljajo dejavnost zavarovalnega posredovanja lahko torej prispeva tako k dopolnitvi enotnega trga finančnih storitev kakor tudi k večjemu varstvu strank na tem področju.

(9) Različne kategorije oseb ali institucij, kot so zastopniki, in posredniki in „bančno-pozavarovalni“ operaterji, lahko prodajajo zavarovalniške produkte. Zaradi enake obravnave operaterjev in varstva strank mora ta direktiva zajeti vse te osebe ali institucije.

(10) Ta direktiva vsebuje opredelitev „posrednika za vezano zavarovanje“, ki upošteva značilnosti trgov nekaterih držav članic in katerih namen je vzpostaviti pogoje za registracijo, ki bi veljali za te posrednike. Ta opredelitev nima namena odvrniti držav članic od podobnih konceptov zavarovalnih posrednikov, ki so ob tem, da delujejo v imenu in za račun zavarovalnice in s polno odgovornostjo te zavarovalnice, upravičeni do pobiranja premij ali zneskov, namenjenih strankam v skladu s finančnimi jamstvi, določenimi v tej direktivi.

(11) Ta direktiva naj bi se uporabljala za osebe, katerih dejavnost je opravljanje storitev zavarovalnega posredovanja tretjim osebam proti nagradi, ki je lahko denarna ali ima drugo obliko dogovorjene gospodarske koristi, ki je odvisna od učinkovitosti.

([1]) UL L 19, 28.1.1992, str. 32.

▼B

(12) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za osebe, ki opravljajo drugo poklicno dejavnost, kot so davčni izvedenci ali računovodje, ki občasno med opravljanjem te druge poklicne dejavnosti svetujejo v zvezi z zavarovalnim kritjem, niti se ne bi smela uporabljati za običajno dajanje splošnih informacij o zavarovalnih produktih, če namen te dejavnosti ni pomoč stranki, da sklene ali izpolni zavarovalno ali pozavarovalno pogodbo, niti poklicno vodenje zahtevkov za zavarovalno ali pozavarovalnica, niti poravnava škode in izvedenska ocena zahtevkov.

(13) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za osebe, ki pod določenimi strogimi pogoji opravljajo zavarovalno posredovanje kot pomožno dejavnost.

(14) Zavarovalni in pozavarovalni posredniki bi morali biti registrirani pri pristojnem organu države članice, v kateri imajo stalno prebivališče ali glavno upravo, če izpolnjujejo stroge poklicne pogoje glede strokovnosti, ugleda, odškodninskega jamstva in finančne sposobnosti.

(15) Ta registracija bi morala zavarovalnim in pozavarovalnim posrednikom omogočiti delo v drugih državah članicah iz naslova pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, če so pristojni organi upoštevali ustrezni postopek obveščanja.

(16) Treba je uvesti primerne sankcije proti osebam, ki opravljajo dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega posredovanja, ne da bi bili registrirani, proti zavarovalnici ali pozavarovalnici, ki uporabljajo storitve neregistriranih posrednikov in proti posrednikom, ki ne upoštevajo nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive.

(17) Sodelovanje in izmenjava podatkov med pristojnimi organi sta bistveni za zaščito strank in zagotavljata zdravo zavarovalno in pozavarovalno poslovanje na enotnem trgu.

(18) Bistvenega pomena je, da stranka ve, ali ima opravka s posrednikom, ki mu svetuje o produktih iz širokega spektra zavarovalnic, ali o produktih, ki jih ponuja le določeno število zavarovalnic.

▼B

(19) Ta direktiva naj bi opredelila obveznosti, ki bi jih zavarovalni posredniki imeli pri posredovanju informacij strankam. Država članica lahko na tem področju ohrani ali sprejme strožje določbe, ki jih lahko naloži zavarovalnim posrednikom neodvisno od kraja prebivališča, v katerem opravljajo posredniško dejavnost na njenem ozemlju, če so takšne strožje določbe skladne s pravom Skupnosti, tudi z Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) ([1]).

(20) Če posrednik izjavi, da opravlja svetovanje v zvezi z produkti iz večjega števila zavarovalnic, mora opraviti pošteno in dovolj obsežno analizo produktov, ki so dosegljivi na trgu. Poleg tega bi morali vsi posredniki pojasniti razloge, na podlagi katerih so dali določen nasvet.

(21) Manjša potreba je zahtevati, da se ti podatki razkrijejo v primeru, ko je stranka podjetje, ki potrebuje pozavarovalno ali zavarovalno kritje za komercialno ali industrijsko nevarnost.

(22) V državah članicah so potrebni primerni in učinkoviti pritožbeni in odškodninski postopki za urejanje sporov med zavarovalnimi posredniki in strankami, v katerih bi po potrebi uporabljali obstoječe postopke.

(23) Brez poseganja v pravico stranke, da svoj primer predloži sodišču, bi države članice morale spodbujati javne ali zasebne organe, ustanovljene z namenom izvensodnega reševanja sporov, da sodelujejo pri reševanju prekomejnih sporov. Takšno sodelovanje bi lahko na primer strankam pomagalo vzpostaviti stik z izvensodnimi organi registriranimi v državi članici, kjer stalno prebivajo, v zvezi s pritožbami glede zavarovalnih posrednikov registriranih v drugih državah članicah. Vzpostavitev omrežja FIN-NET omogoča boljšo pomoč strankam, kadar se slednje poslužujejo prekomejnih storitev. Določbe o postopkih morajo upoštevati Priporočilo Komisije 98/257/ES z dne 30. marca 1998 o načelih, ki veljajo za organe, odgovorne za izvensodno reševanje potrošniških sporov ([2]).

(24) Direktivo 77/92/EGS je v skladu s tem treba razveljaviti –

([1]) UL L 178, 17.7.2000, str. 1.
([2]) UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 17).

▼B

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti zavarovalnega in pozavarovalnega posredovanja, ki jo izvajajo fizične in pravne osebe, registrirane v državi članici, ali ki se želijo tam registrirati.

2. Ta direktiva se ne uporablja za tiste osebe, ki opravljajo storitve posredovanja in izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) zavarovalna pogodba terja zgolj poznavanje zavarovalnega kritja, ki je predmet pogodbe;

(b) pri zavarovalni pogodbi ne gre za življenjsko zavarovanje;

(c) zavarovalna pogodba ne krije nevarnosti kakršnih koli odgovornosti;

(d) glavna poklicna dejavnost teh oseb ni zavarovalno posredovanje;

(e) zavarovanje dopolnjuje produkt ali storitev, ki jo posreduje katerikoli ponudnik, pri čemer to zavarovanje zajema:

(i) nevarnost okvare, izgube ali poškodbe blaga, ki ga ta ponudnik dobavlja, ali

(ii) poškodbo ali izgubo prtljage in druge nevarnosti, povezane s potovanjem, ki je bilo vplačano pri tem ponudniku, tudi če zavarovanje vključuje življenjsko zavarovanje ali nevarnost glede obveznosti, če je to postransko kritje glavnega kritja za nevarnost, povezanim s tem potovanjem;

(f) znesek letne premije ni večji od 500 EUR in celotno trajanje zavarovalne pogodbe, skupaj z vsemi podaljšanji, ni daljše od pet let.

3. Ta direktiva se ne uporablja za tiste storitve zavarovalnega in pozavarovalnega posredovanja, ki se posredujejo v zvezi z nevarnostjo in obveznostmi na območjih zunaj Skupnosti.

▼B

Ta direktiva ne sme vplivati na pravne predpise države članice na področju zavarovalnega poslovanja, ki ga izvajajo zavarovalni in pozavarovalni posredniki, ki so registrirani v tretji državi in poslujejo na njenem ozemlju iz naslova svobode opravljanja storitev, če je zagotovljeno enako obravnavanje vsem osebam, ki opravljajo oziroma so pooblaščene za opravljanje zavarovalnega posredovanja na tem trgu.

Ta direktiva ne ureja dejavnosti zavarovalnega posredovanja, ki se izvaja v tretjih državah, niti dejavnosti zavarovalnic ali pozavarovalnic v Skupnosti, kot je opredeljeno v Prvi Direktivi Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju poslov neposrednega zavarovanja, ki ni življenjsko zavarovanje ([1]) in v Prvi Direktivi Sveta 79/267/EGS z dne 5. marca 1979 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju poslov neposrednega življenjskega zavarovanja ([2]), ki se opravlja preko zavarovalnih posrednikov v tretjih državah.

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi:

1. „zavarovalnica“ je podjetje, ki je pridobilo uradno dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS, ali členom 6 Direktive 79/267/EGS;

2. „pozavarovalnica“ je podjetje, ki ni zavarovalnica, ali pa zavarovalnica iz države, ki ni članica EU in katerega glavna dejavnost je sprejemanje nevarnosti, ki jih odstopijo zavarovalnice, zavarovalnice iz držav nečlanic EU ali druge pozavarovalnice;

3. „zavarovalno posredovanje“ je dejavnost uvajanja, predlaganja ali izvajanja drugih pripravljalnih opravil pred sklenitvijo zavarovalnih pogodb, ali dejavnosti sklepanja teh pogodb, ali pomoč pri vodenju in izvajanju teh pogodb, zlasti v primeru zahtevkov.

▼M1

Z izjemo poglavja III A te direktive, če to dejavnost opravlja zavarovalnica ali uslužbenec zavarovalnice, ki dela pod okriljem zavarovalnice, se ta dejavnost ne šteje kot zavarovalno posredovanje ali distribucija zavarovalnih produktov.

([1]) UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 17).
([2]) UL L 63, 13.3.1979, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 11).

▼B

Občasno posredovanje podatkov v okviru druge poklicne dejavnosti, če ta dejavnost ni pomoč stranki pri sklepanju ali izvajanju zavarovalne pogodbe, upravljanje z zahtevki zavarovalnice in poravnava škode ter izvedenska cenitev zahtevkov, se prav tako ne šteje kot zavarovalno posredovanje;

4. „pozavarovalno posredovanje“ je dejavnost uvajanja, predlaganja ali izvajanja drugih pripravljalnih opravil pred sklenitvijo pozavarovalnih pogodb, ali dejavnost sklepanja teh pogodb, ali pomoč pri vodenju in izvajanju teh pogodb, zlasti v primeru zahtevkov.

Če te dejavnosti opravlja pozavarovalnica ali uslužbenec pozavarovalnice, ki dela pod okriljem pozavarovalnice, se te dejavnosti ne štejejo kot pozavarovalno posredovanje.

Občasno posredovanje podatkov v okviru druge poklicne dejavnosti, če ta dejavnost ni pomoč stranki pri sklepanju ali izvajanju pozavarovalne pogodbe, upravljanje z zahtevki pozavarovalnice in prilagoditev izgub ter izvedenska cenitev zahtevkov, se prav tako ne štejejo kot pozavarovalno posredovanje;

5. „zavarovalni posrednik“ je vsaka fizična ali pravna oseba, ki proti plačilu sprejme ali izvaja zavarovalno posredovanje;

6. „pozavarovalni posrednik“ je vsaka fizična ali pravna oseba, ki proti plačilu sprejme ali izvaja pozavarovalno posredovanje;

7. „povezani zavarovalni posrednik“ je vsaka oseba, ki izvaja dejavnost zavarovalnega posredovanja za in v imenu enega ali več zavarovalnic v primeru zavarovalnih produktov, ki si med seboj ne konkurirajo, vendar ta oseba ne pobira premij ali zneskov, namenjenih strankam, in deluje pod polno odgovornostjo zavarovalnic za produkte, ki jih zadevajo.

Oseba, ki opravlja dejavnost zavarovalnega posredovanja poleg svoje glavne poklicne dejavnosti, se prav tako šteje kot povezani zavarovalni posrednik, ki deluje pod polno odgovornostjo zavarovalnic za produkte, ki jih zadevajo, če je zavarovanje dopolnitev blaga in storitev, dobavljenih v okviru te glavne poklicne dejavnosti in oseba ne pobira premij ali zneskov, namenjenih strankam;

8. „velika nevarnost“ je opredeljena v členu 5(d) Direktive 73/239/EGS;

▼B

9. „domača država članica“ je država,

   (a) v kateri je posrednik fizična oseba, država članica, v kateri se nahaja njegovo stalno prebivališče in v kateri opravlja svojo dejavnost;

   (b) v kateri je posrednik pravna oseba, država članica, v kateri se nahaja njegov statutarni sedež ali če po zakonodaji te države nima statutarnega sedeža, država članica, v kateri se nahaja njegova glavna uprava;

10. „država članica gostiteljica“ je država članica, v kateri ima zavarovalni ali pozavarovalni posrednik podružnico ali opravlja storitve;

11. „pristojni organi“ so organi, ki jih vsaka država članica določi skladno s členom 7;

12. „trajni medij“ je vsakršni instrument, ki stranki omogoča shraniti osebno naslovljene podatke, tako da so dostopni za poznejše prebiranje tako dolgo, kot je potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov.

    Med trajne medije štejemo zlasti diskete, CD-ROMe, DVD-je in trde diske osebnih računalnikov, na katerih je shranjena elektronska pošta, vendar to ne obsega spletnih strani, razen če slednje izpolnjujejo merila iz prvega odstavka;

▼M1

13. V Poglavju IIIA „zavarovalni naložbeni produkt“ pomeni naložbeni produkt, ki ponuja vrednost zapadlosti ali odkupno vrednost, vrednost zapadlosti ali odkupna vrednost pa je v celoti ali delno, neposredno ali posredno izpostavljena tržnim nihanjem ter ne vključuje:

    (a) produktov neživljenjskega zavarovanja, naštetih v Prilogi I k Direktivi 2009/138/ES (Vrste neživljenjskega zavarovanja);

    (b) pogodb o življenjskem zavarovanju, pri katerih se sredstva po pogodbi izplačajo šele ob smrti ali v primeru nezmožnosti zaradi poškodbe, bolezni ali invalidnosti;

    (c) pokojninskih produktov, katerih glavni namen v skladu z nacionalno zakonodajo je zagotavljanje prihodka vlagatelju po upokojitvi in na podlagi katerih je vlagatelj upravičen do nekaterih prejemkov;

    (d) uradno priznanih poklicnih pokojninskih shem, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2003/41/ES ali Direktive 2009/138/ES;

▼M1

(e) pokojninskih produktov, pri katerih nacionalna zakonodaja zahteva prispevek delodajalca in delodajalec ali zaposleni ne more izbrati ponudnika pokojninskih produktov.

▼B

POGLAVJE II

POGOJI ZA REGISTRACIJO

Člen 3

Registracija

1. Zavarovalni in pozavarovalni posredniki se registrirajo pri pristojnem organu, kot je opredeljeno v členu 7(2) v njihovi domači državi članici.

Brez poseganja v prvi pododstavek se lahko države članice odločijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice in drugi organi sodelujejo s pristojnimi organi pri registriranju zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov in pri izvajanju zahtev po členu 4 v zvezi s temi posredniki. Zlasti v primeru povezanih zavarovalnih posrednikov lahko te registrira zavarovalnica ali združenje zavarovalnic pod nadzorom pristojnega organa.

Državam članicam ni treba od vseh fizičnih oseb, ki delajo v podjetju in opravljajo dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega posredovanja, zahtevati, da izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega pododstavka.

Kar zadeva pravne osebe, morajo države članice te osebe registrirati in v registru tudi navesti imena fizičnih oseb znotraj uprave, ki so zadolžene za posredniški posel.

2. Države članice lahko sestavijo več kot en register zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov, če opredelijo kriterije, po katerih se morajo posredniki registrirati.

Države članice poskrbijo za vzpostavitev enega samega informacijskega mesta, ki bo omogočil hiter in enostaven dostop do podatkov iz teh različnih registrov, ki se elektronsko vodijo in se nenehno obnavljajo. To informacijsko mesto zagotavlja tudi identifikacijske podatke o pristojnih organih vsake države članice, navedenih v prvem pododstavku odstavka 1. Ta register poleg tega vsebuje tudi podatke o državi ali državah, v katerih posrednik opravlja posel iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev.

3. Države članice zagotovijo, da je pogoj za registracijo zavarovalnih posrednikov — tudi povezanih — in pozavarovalnih posrednikov izpolnjevanje poklicnih pogojev, kakor so določeni v členu 4.

▼B

Države članice tudi zagotovijo, da se zavarovalni posredniki — tudi povezani — in pozavarovalni posredniki, ki pogojev ne izpolnjujejo več, izbrišejo iz registra. Pristojni organi redno preverjajo veljavnost registracije. Domača država članica o morebitnem izbrisu obvesti državo članico gostiteljico s katerimi koli primernimi sredstvi.

4. Pristojni organi lahko zavarovalnim in pozavarovalnim posrednikom izdajo dokumenta, kar vsem zainteresiranim stranem omogoča, da po pregledu registra(- ov) iz odstavka 2 preveri, ali so posredniki pravilno registrirani.

Ta dokument vsebuje vsaj podatke iz člena 12(1)(a) in (b) ter, v primeru pravnih oseb, tudi ime(- na) fizičnih oseb, navedenih v četrtem pododstavku odstavka 1 tega člena.

Država članica zahteva vrnitev dokumenta pristojnemu organu, ki ga je izdal, ko zadevni zavarovalni ali pozavarovalni posrednik ni več registriran.

5. Registrirani zavarovalni in pozavarovalni posredniki lahko začnejo opravljati in se ukvarjajo z dejavnostjo zavarovalnega in pozavarovalnega posredovanja v Skupnosti tako iz naslova pravice do ustanavljanja kakor tudi svobode do opravljanja storitev.

6. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice uporabljajo storitve zavarovalnega in pozavarovalnega posredovanja samo registriranih zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov in oseb navedenih v členu 1(2).

Člen 4

Pogoji za opravljanje poklica

1. Zavarovalni in pozavarovalni posredniki morajo imeti ustrezno znanje in sposobnost, kot se zahtevata v posrednikovi domači državi članici.

Domače države članice lahko prilagodijo potrebne pogoje glede znanja in sposobnosti v skladu z dejavnostjo zavarovalnega ali pozavarovalnega posredovanja in produktov, ki se prodajajo, zlasti če glavna poklicna dejavnost posrednika ni zavarovalno posredovanje. V teh primerih lahko ta posrednik opravlja dejavnost zavarovalnega posredovanja samo, če nek zavarovalni posrednik, ki izpolnjuje pogoje po tem členu ali neka zavarovalnica prevzame polno odgovornost za njegova dejanja.

▼B

Države članice lahko zahtevajo, da za primere iz drugega pododstavka člena 3(1) zavarovalnica preveri, ali sta znanje in sposobnost posrednikov v skladu z obveznostmi, določenimi v prvem pododstavku tega odstavka in po potrebi tem posrednikom omogočijo usposabljanje, ki ustreza zahtevam glede produktov, ki jih prodajajo posredniki.

Državam članicam ni treba od vseh fizičnih oseb, ki delajo v podjetju in opravljajo dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega posredovanja, zahtevati, da izpolnjujejo pogoje iz prvega pododstavka tega odstavka. Države članice zagotovijo, da ustrezen delež oseb znotraj upravljalske strukture teh podjetij, odgovornih za posredovanje zavarovalnih produktov in vse druge osebe, neposredno vključene v zavarovalno ali pozavarovalno posredovanje, izkazujejo znanje in sposobnost, ki sta potrebna za opravljanje nalog.

2. Zavarovalni in pozavarovalni posredniki so ugledne osebe. Najmanjši pogoj za to je čista kazenska evidenca ali drugi enakovreden nacionalni dokument, kar zadeva hude kaznive prestopke, povezane s kaznivimi dejanji zoper lastnino ali drugimi kaznivimi dejanji, povezanimi s finančnimi dejavnostmi in v preteklosti ne smejo biti v stečaju, razen če so bili oproščeni v skladu z nacionalno zakonodajo.

Države članice lahko v skladu z določbami iz drugega pododstavka člena 3(1) zavarovalnicam dovolijo, da preverijo dobro ime zavarovalnih posrednikov.

Državam članicam ni treba od vseh fizičnih oseb, ki delajo v podjetju in opravljajo dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega posredovanja, zahtevati, da izpolnjuje pogoje iz prvega pododstavka tega odstavka. Države članice zagotovijo, da ustrezen delež oseb znotraj upravljalske strukture teh podjetij, odgovornih za posredovanje zavarovalnih produktov in vse druge osebe, neposredno vključene v zavarovalno ali pozavarovalno posredovanje, izkazujejo znanje in sposobnost, ki sta potrebna za opravljanje nalog. Države članice zagotovijo, da upravljalska struktura v teh podjetjih in osebje, ki je neposredno vključeno v zavarovalno ali pozavarovalno posredovanje, izpolnjuje to zahtevo.

3. Zavarovalni in pozavarovalni posredniki morajo imeti poklicno odškodninsko zavarovanje na celotnem ozemlju Skupnosti ali drugo primerljivo jamstvo za odgovornost, ki izhaja iz poklicne malomarnosti, in sicer v višini najmanj 1 000 000 EUR za vsak zahtevek in skupno 1 500 000 EUR letno za vse zahtevke, razen če je to zavarovanje ali primerljivo jamstvo že zagotovila zavarovalnica, pozavarovalnica ali drugo podjetje, v čigar imenu zavarovalni ali pozavarovalni posrednik deluje, ali za katerega je zavarovalni ali pozavarovalni posrednik pooblaščen, oziroma je to podjetje prevzelo polno odgovornost za njegovo delovanje.

4. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zaščito strank pred nezmožnostjo zavarovalnih posrednikov, da premijo prenesejo na zavarovalnico, ali pa da bi odškodninski znesek prenesli oziroma zavarovancu vrnili premijo.

▼B

Ti ukrepi se lahko izpeljejo v eni ali več spodaj naštetih oblikah:

(a) določbe, opredeljene v zakonu ali pogodbi, po katerih se denarna sredstva, ki jih stranka plača posredniku, štejejo, kot da jih je plačal podjetju, medtem ko se denarna sredstva, ki jih je podjetje plačalo posredniku, ne štejejo, kot da so plačane stranki, dokler jih ta dejansko ne prejme;

(b) pogoj, da imajo zavarovalni posredniki stalno finančno zmogljivost v višini 4 % letne vsote prejetih premij, pri čemer je minimum 15 000 EUR;

(c) pogoj, da se strankina denarna sredstva prenesejo preko strogo ločenih računov strank in da se ti računi v primeru stečaja ne uporabljajo za poplačilo drugih upnikov;

(d) zahteva po oblikovanju jamstvenega sklada.

5. Za opravljanje dejavnosti zavarovalnega in pozavarovalnega posredovanja je potrebno stalno izpolnjevanje pogojev za opravljanje poklica iz tega člena.

6. Države članice lahko okrepijo pogoje, opredeljene v tem členu, ali dodajo druge pogoje za zavarovalne in pozavarovalne posrednike, ki so registrirani v okviru njihove pristojnosti.

7. Zneske, navedene v odstavkih 3 in 4, je treba redno pregledovati zaradi seznanitve s spremembami Evropskega indeksa cen življenjskih potrebščin, ki ga objavlja Eurostat. Prvi pregled je treba opraviti pet let po začetku veljavnosti te direktive, naslednje preglede pa vsakih pet let po datumu prejšnjega pregleda.

Zneski se avtomatično prilagodijo tako, da se osnovni znesek v evrih poveča za odstotek spremembe tega indeksa v obdobju med začetkom veljavnosti te direktive in datumom prvega pregleda, ali med datumom zadnjega pregleda in datumom novega pregleda ter zaokroži do najbližjega zneska v evrih.

Člen 5

Ohranitev pridobljenih pravic

Države članice lahko določijo, da se osebe, ki so opravljale dejavnost posredovanja pred 1. septembrom 2000, ki so bile vpisane v register in ki imajo podobno raven usposobljenosti in izkušenj, kot se zahteva po tej direktivi, avtomatično vnesejo v register, ki se sestavi takoj, ko so izpolnjeni pogoji iz člena 4(3) in (4).

▼B

Člen 6

Uradno obvestilo o ustanovitvi in storitvah v drugih državah članicah

1. Zavarovalni ali pozavarovalni posrednik, ki namerava prvikrat opravljati posel v eni ali več državah članicah iz naslova svobode opravljanja storitev ali pravice do ustanavljanja, o tem obvesti pristojne organe domače države članice.

V enem mesecu po tem uradnem obvestilu ti pristojni organi obvestijo pristojne organe katere koli države članice gostiteljice, ki želi biti seznanjena z namenom zavarovalnega ali pozavarovalnega posrednika in hkrati obvesti zadevnega posrednika.

Zavarovalni ali pozavarovalni posrednik lahko začne opravljati posel en mesec po datumu, ko so ga pristojni organi domače države članice uradno obvestili o obvestilu iz drugega pododstavka. Vendar lahko ta posrednik začne opravljati posel nemudoma, če država članica gostiteljica o tem ne želi biti obveščena.

2. Države članice Komisijo uradno obvestijo o želji, da se jih obvesti v skladu z odstavkom 1. Komisija s svoje strani o tem obvesti vse države članice.

3. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev ustrezne objave pogojev, pod katerimi se v splošnem interesu omenjeni posel opravlja na njihovem ozemlju.

Člen 7

Pristojni organi

1. Države članice določijo pristojne organe, ki so pooblaščeni za zagotovitev izvajanja te direktive. O tem obvestijo Komisijo in navedejo morebitno razdelitev teh nalog.

2. Organi iz odstavka 1 so bodisi javni organi ali organi, ki jih kot take priznava nacionalna zakonodaja ali javni organi, ki ga v ta namen izrecno pooblasti nacionalna zakonodaja. To ne morejo biti zavarovalnice ali pozavarovalnice.

3. Pristojni organi morajo imeti vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog. Če je na ozemlju države članice več pristojnih organov, ta država članica zagotovi, da ti organi tesno sodelujejo, da lahko učinkovito opravljajo vsak svoje naloge.

▼B

Člen 8

Sankcije

1. Države članice poskrbijo za ustrezne sankcije, če oseba, ki opravlja dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega posredovanja, v državi članici ni registrirana in ni navedena v členu 1(2).

2. Države članice poskrbijo za ustrezne sankcije proti zavarovalnicam ali pozavarovalnicam, ki uporabljajo storitve zavarovalnega ali pozavarovalnega posredovanja od oseb, ki niso registrirane v državi članici in ki niso navedene v členu 1(2).

3. Države članice poskrbijo za ustrezne sankcije, če zavarovalni ali pozavarovalni posrednik ne posluje v skladu z nacionalnimi določbami, sprejetimi v skladu s to direktivo.

4. Ta direktiva ne sme vplivati na pristojnost države članice gostiteljice, da sprejme ustrezne ukrepe za preprečevanje ali kaznovanje nepravilnosti, storjenih na njenem ozemlju, ki so v nasprotju s pravnimi ali upravnimi predpisi, sprejetimi v splošnem interesu. Ta vključuje možnost, da se zavarovalnim ali pozavarovalnim posrednikom — kršiteljem — prepreči, da bi nadaljevali opravljanje dejavnosti na njihovem ozemlju.

5. Ukrepe, ki vključujejo sankcije ali omejitve dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega posrednika, je treba ustrezno utemeljiti in o njih obvestiti zadevnega posrednika. Takšen ukrep se lahko izpodbija na sodišču v državi članici, ki ga je sprejela.

Člen 9

Izmenjava informacij med državami članicami

1. Pristojni organi različnih držav članic med seboj sodelujejo, da bi zagotovili ustrezno uporabo te direktive.

2. Pristojni organi si izmenjujejo podatke o zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikih, če jim je bila izrečena sankcija iz člena 8(3) ali o ukrepih iz člena 8(4) in če ti podatki povzročijo izbris iz registra teh posrednikov. Pristojni organi si lahko na zahtevo organa izmenjajo tudi vse relevantne podatke.

▼B

3. Osebe, od katerih se zahteva prejemanje ali dajanje informacij v zvezi s to direktivo, veže poklicna molčečnost, tako kot je opredeljeno v členu 16 Direktive Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju, razen življenjskega zavarovanja in o spremembi Direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS (tretja Direktiva o nezgodnem zavarovanju) ([1]) in v členu 15 Direktive Sveta 92/96/EGS z dne 10. novembra 1992 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju in o spremembi direktiv 79/267/EGS in 90/619/EGS (tretja Direktiva o življenjskem zavarovanju) ([2]).

Člen 10

Pritožbe

Države članice zagotovijo vzpostavitev postopkov, ki strankam in drugim zainteresiranim stranem, zlasti združenjem potrošnikov omogočajo vložitev pritožb proti zavarovalnim in pozavarovalnim posrednikom. V vseh primerih je treba na pritožbe odgovoriti.

Člen 11

Izvensodno reševanje sporov

1. Države članice spodbujajo vzpostavitev ustreznih in učinkovitih postopkov za pritožbe in odškodnine za izvensodno reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in strankami po potrebi z že obstoječimi organi.

2. Države članice te organe spodbujajo k medsebojnemu sodelovanju pri reševanju čezmejnih sporov.

POGLAVJE III

ZAHTEVE DO POSREDNIKOV V ZVEZI S PODATKI

Člen 12

Podatki, ki jih posredujejo zavarovalni posredniki

1. Pred sklenitvijo prve zavarovalne pogodbe in po potrebi ob njeni spremembi ali podaljšanju mora zavarovalni posrednik stranki posredovati najmanj vse spodaj naštete podatke:

(a) osebni podatki in naslov;

(b) register, v katerega je vpisan in na kakšen način je možno njegovo registracijo preveriti;

(c) ali ima neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10 % glasovalnih pravic ali kapitala v določeni zavarovalnici;

([1]) UL L 228, 11.8.1992, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 17.11.2000, str. 27).
([2]) UL L 360, 9.12.1992, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta.

▼B

(d) ali ima zadevna zavarovalnica ali matično podjetje zadevne zavarovalnice neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10 % glasovalnih pravic ali kapitala zadevnega zavarovalnem posredniku;

(e) postopki iz člena 10, ki strankam in drugim zainteresiranim stranem omogočajo vložitev pritožb proti zavarovalnim in pozavarovalnim posrednikom in po potrebi postopki za izvensodno reševanje pritožb in odškodnin, kot je navedeno v členu 11.

Poleg tega zavarovalni posrednik v zvezi s pogodbo, ki jo sklepata, stranko obvesti o tem, ali:

(i) opravlja svetovanje v skladu z obveznostjo iz odstavka 2 o pošteni analizi; oziroma

(ii) ga veže pogodbena obveznost za posredovanje poslov zavarovalnega posredovanja izključno z enim ali več zavarovalnicami. V tem primeru na zahtevo stranke posreduje imena teh zavarovalnih podjetij; oziroma

(iii) ga ne veže pogodbena obveznost za posredovanje poslov zavarovalnega posredovanja izključno z enim ali več zavarovalnicami in ne opravlja svetovanja v skladu z obveznostjo iz odstavka 2 o pošteni analizi. V tem primeru na zahtevo stranke posreduje imena zavarovalnic, s katerimi lahko oziroma dejansko opravlja posel.

V tistih primerih, ko se podatki posredujejo samo na zahtevo stranke, je treba slednjo obvestiti o njeni pravici, da te podatke zahteva.

2. Ko zavarovalni posrednik stranko obvesti, da opravlja svetovanje na podlagi poštene analize, je dolžan to svetovanje utemeljiti z analizo dovolj velikega števila zavarovalnih pogodb, ki so na trgu na voljo, da lahko na podlagi tega da priporočilo v skladu s strokovnimi merili glede tega, katera zavarovalna pogodba bi bila primerna za zadovoljitev strankinih potreb.

3. Pred sklenitvijo kakršne koli posebne pogodbe mora zavarovalni posrednik opredeliti, zlasti na podlagi informacij, ki jih posreduje stranka, kakšne so zahteve in potrebe te stranke, kakor tudi razloge za kakršenkoli nasvet, ki ga o določenem zavarovalnem produktu posreduje stranki. Te podrobnosti se oblikujejo glede na kompleksnost predlagane zavarovalne pogodbe.

▼B

4. Podatkov iz odstavkov 1, 2 in 3 ni treba posredovati, če zavarovalni posrednik opravlja posredniške posle za zavarovanje velikih nevarnosti, niti v primeru posredovanja pozavarovalnih posrednikov.

5. Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo strožje določbe glede posredovanja podatkov iz odstavka 1, če so takšne določbe skladne s pravom Skupnosti.

Države članice obvestijo Komisijo o nacionalnih določbah, opredeljenih v prvem pododstavku.

Za vzpostavitev visoke stopnje preglednosti z vsemi ustreznimi sredstvi Komisija zagotovi, da se podatki, ki jih prejme v zvezi z nacionalnimi določbami, posredujejo tudi strankam in zavarovalnim posrednikom.

Člen 13

Pogoji obveščanja

1. Vse podatke, ki jih je treba posredovati strankam v skladu s členom 12, se sporočijo:

(a) na papirju ali v drugi trajni obliki, ki je stranki na voljo in ji je dostopna;

(b) čisto in natančno, na način, ki ga stranka razume;

(c) v uradnem jeziku države članice, kjer je nastala obveznost, ali v drugem jeziku, o katerem se stranki dogovorita.

2. Z odstopanjem od odstavka 1(a) se lahko podatki iz člena 12 posredujejo ustno, če tako zahteva stranka, ali če je potrebno takojšnje kritje. V teh primerih se informacije posredujejo stranki v skladu z odstavkom 1 neposredno po sklenitvi zavarovalne pogodbe.

3. V primeru telefonske prodaje morajo biti predhodne informacije, ki se posredujejo stranki, v skladu s pravili Skupnosti, ki veljajo za trženje finančnih potrošniških storitev na daljavo. Poleg tega je treba v skladu z odstavkom 1 stranki posredovati podatke takoj po sklenitvi zavarovalne pogodbe.

▼M1

POGLAVJE IIIA

DODATNE ZAHTEVE ZA VARSTVO POTROŠNIKOV V ZVEZI Z ZAVAROVALNIMI NALOŽBENIMI PRODUKTI

Člen 13a

Področje uporabe

Ob upoštevanju izjeme iz drugega pododstavka člena 2(3) to poglavje določa dodatne zahteve v zvezi z dejavnostmi zavarovalnega posredovanja in neposredno prodajo, ki jo opravljajo zavarovalnice, če se opravljajo v zvezi s prodajo zavarovalnih naložbenih produktov. Te dejavnosti se poimenujejo dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov.

▼M1

Člen 13b

Preprečevanje nasprotja interesov

Zavarovalni posrednik ali zavarovalnica vzdržuje in izvaja učinkovito organizacijsko in upravno ureditev, tako da lahko sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi prepreči, da bi nasprotje interesov iz člena 13c škodilo interesom njegovih oziroma njenih strank.

Člen 13c

Nasprotje interesov

1. Države članice zahtevajo, da zavarovalni posredniki in zavarovalnice sprejmejo ustrezne ukrepe za ugotavljanje medsebojnih nasprotij interesov, vključno med njihovimi vodilnimi, zaposlenimi in vezanimi zavarovalnimi posredniki ali katero koli osebo, ki je posredno ali neposredno povezana z njimi prek nadzora in njihovih strank, ali med dvema strankama, ki nastanejo med opravljanjem dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov.

2. Kadar organizacijski ali administrativni ukrepi, ki jih v skladu s členom 13b sprejme zavarovalni posrednik ali zavarovalnica za obvladovanje nasprotja interesov, ne zadoščajo, da bi lahko s primerno stopnjo verjetnosti zagotovili, da bo nevarnost škodovanja interesom strank preprečena, mora zavarovalni posrednik ali zavarovalnica stranki jasno razkriti splošno naravo in/ali vire nasprotja interesov, preden začne poslovati v njenem imenu.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 13e, da:

(a) opredeli ukrepe, za katere bi se moglo od zavarovalnih posrednikov ali zavarovalnic razumno pričakovati, da jih bodo sprejeli za opredelitev, preprečevanje in razkritje nasprotja interesov pri opravljanju dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov;

(b) vzpostavi ustrezna merila za določanje vrst nasprotja interesov, ki bi lahko škodovalo interesom strank ali potencialnih strank zavarovalnega posrednika ali zavarovalnice.

Člen 13d

Splošna načela in informacije za stranke

1. Države članice zagotovijo, da zavarovalni posrednik ali zavarovalnica pri opravljanju dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov ravna odkrito, pošteno in profesionalno v skladu z interesi svojih strank.

▼M1

2. Vse informacije, vključno s trženjskimi sporočili, ki jih zavarovalni posrednik ali zavarovalnica naslovi na stranke ali morebitne stranke, so poštene, jasne in nezavajajoče. Tržna sporočila morajo biti jasno prepoznavna kot taka.

3. Države članice lahko prepovejo sprejemanje provizij, pristojbin ali drugih denarnih koristi, ki jih tretja oseba ali oseba, ki deluje v imenu tretje osebe, plača ali zagotovi zavarovalnim posrednikom ali zavarovalnicam v zvezi z distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov strankam.

Člen 13e

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 13c se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 2. julija 2014.

3. Pooblastilo iz člena 13c lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 13c, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

▼B

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Pravica do pritožbe

Države članice zagotovijo, da za odločitve, sprejete v zvezi z zavarovalnim posrednikom ali zavarovalnico po zakonih in drugih predpisih, sprejetih v skladu s to direktivo, obstaja možnost pritožbe na sodišču.

▼B

Člen 15

Razveljavitev

Direktiva 77/92/EGS se razveljavi z datumom, ki je naveden v členu 16(1).

Člen 16

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo pred 15. januarjem 2005. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Ti ukrepi morajo vsebovati sklicevanje na to direktivo, oziroma biti opremljene s tem sklicevanjem ob uradni objavi. Način, kako oblikovati to sklicevanje, določijo države članice same.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila zakonov in drugih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. V tem sporočilu posredujejo tabelo, ki prikazuje nacionalne določbe, ki ustrezajo tej direktivi.

Člen 17

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan njene objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

Člen 18

Naslovljenci

Ta direktiva je naslovljena na države članice.